

CONVERSES DE LA CODES

C
A
S
T
A
N
Y
A
D
A

La proliferació
del tràfic de me-
dicaments falsos
amença l'Àfrica

El passat 9 de setembre "[GuinGuinBali](#)" publicava que actualment els medicaments falsificats representen més del 10% del mercat farmacèutic mundial. Concretament, als països en vies de desenvolupament s'estima que el percentatge ascendeix al 25% i en determinats països africans fins al 50%.

Un medicament fals és una substància de la qual se'n desconeix l'origen i la composició. No se'n garanteix la qualitat, la seguretat i/o l'eficàcia, pel que les conseqüències per a la salut de qui els consumeix poden ser devastadores i a vegades irreversibles.

El gener del 2012, un estudi realitzat a la Universitat d'Oxford va trobar diversos medicaments adulterats a més d'onze països africans. L'informe ofereix dades ben preocupants, com ara que més de 200.000 morts a l'Àfrica estan directament relacionades amb medicaments fraudulents. S'evidencia, un cop més, la necessitat de fer front al negoci de la falsificació de fàrmacs en general, i al continent africà en particular.

Molts dels estats africans no tenen ni les estructures ni els mitjans necessaris per controlar aquesta entrada de medicaments falsos, a més a més, el contraband i la corrupció de les administracions en facilita el tràfic. A tot això, se li suma l'alt índex d'analfabetisme i pobresa que agreuja la situació i potencia el consum d'uns medicaments més barats.

El 2009, la Fundació Chirac amb el recolzament de diversos estats africans va constituir l'[Acord Internacional de Cotonou](#) (Benín) en el qual es proposava lluitar contra el tràfic de medicaments falsos. Malgrat això, la comunitat internacional no sembla posar tota l'atenció necessària per frenar aquesta pràctica.

Des de "[GuinGuinBali](#)" es destaca la necessitat d'actuar amb duresa per lluitar contra aquestes accions potenciant els serveis d'inspecció i vigilància. També s'avisava de la necessitat d'una presa de consciència internacional ja que en el tràfic de medicaments, la salut mundial hi està en joc.

Notícia GuinGuinBali: " Los medicamentos falsos en África o la crónica de una catástrofe anunciada".

PROJECTES DE COOPERACIÓ A NDJORE II

CODES-CAM i UNIVERSITAT SENSE FRONTERES continuen per segon any amb la col.laboació conjunta pels projectes al Camerún. UNIVERSITAT SENSES FRONTERES-USF és una associació formada majoritàriament per professors i estudiants de la UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA-UPC que des de fa més de 10 anys treballen desenvolupant projectes de formació i educació, construcció d'equipaments educatius i sociosanitaris en ciutats intermitges de diferents països del Sud. L'arquitecta, professora de la UPC i actual presidenta de USF, Sandra Bestraten, des de la seva activitat docent a la universitat imparteix les assignatures optatives HABITATGE I COOPERACIÓ I TECNOLOGIES DE BAIX COST PER A LA COOPERACIÓ que treballen en exclusivitat el tema de l'urbanisme, l'arquitectura i la construcció aplicats en la Cooperació per al Desenvolupament. Aquestes assignatures intenten dotar els futurs arquitectes de capacitat i criteri d'actuació en projectes de cooperació des de la perspectiva irrenunciable de la sostenibilitat social, ambiental i econòmica. Alhora els exercicis de curs desenvolupats a l'assignatura són projectes reals a diferents països, en els quals molts dels estudiants i joves arquitectes acaben col.laborant de forma directa. Un d'aquest projectes és la col.laboració amb CODES-CAM a la població de Ndjoré. Durant els mesos de juliol i agost els estudiants d'arquitectura Ainoha Pérez i Marc Fernández i el dissenyador Gwenaël Lacroix, s'han desplaçat a Ndjore per continuar la tasca iniciada amb el Lluís Gené i la Judith Sedeño l'any anterior.

Universitat Sense Fronteres

LA SEVA EXPERIÈNCIA

Eren les primeres setmanes del segon semestre, amb ganes d'emprendre alguna aventura semblant a la que m'havia explicat la meua amiga vaig deixar el meu currículum a la Sandra. A mi m'agradava la idea de col.laborar amb una comunitat, de poder viatjar a un lloc tan diferent d'aquí, conviure amb la gent d'allà, de poder construir... en definitiva, una oportunitat d'aprendre i créixer com a arquitecte i com a persona. Jo encara no ho havia assimilat, de fet vaig aniràs a Ndjore! Coneixeràs la nostra família! Justament érem plegats pels passadissos de trigar unes setmanes. Així em vaig sumar a l'EstaB quan em van trucar des del seu l'Ainoha i el Gwen, que ja treballaven en el projecte des del primer semestre. despatx per oferir-me anar al Camerún, que contactés amb l'Ainoha. En aquell moment la Judith es va emocionar més que jo i tot. - Quina alegria, que aniràs a Camerún! -Que

Marc Fernández González

Judith i Lluís havien estat els pioners, la primera col.laboració entre USF i Codes-Cam. Una primera presa de contacte amb el poble, amb el terreny, amb la gent, l'aixecament del plànol, l'estudi del creixement... Tot plegat va fer possible que es plantejessin nous projectes pel poble. Així vam començar a treballar en el projecte de la cuina. Ja que Codes-Cam finança cada any la cuina d'una sèrie de dones, una d'elles podria ser l'exemple. Maman Juliette va ser l'escollida i

nosaltres l'ajudariem a construir la seva cuina, o més ben dit, la casa de la dona.

L'objectiu, doncs, era la construcció d'una cuina prototip que resolgués els problemes constructius que tenen les cuines de les dones d'Ndjore II, amb els recursos que es tenen a l'abast i els materials i la mà d'obra locals, tot millorant-ne les condicions de vida actuals, especialment a nivell d'higiene.

El dia 12 de juliol agafàvem l'avió que ens portaria a Yaoundé. A la capital vam passar uns pocs dies tot esperant que en Bessaga ens recollís i partíssim cap a Ndjore II. Era el nostre primer

contacte amb el Camerún. De fet, el primer contacte amb l'Àfrica. La rebuda a Ndjore va ser immillorable. A casa de'n Bessaga ens van rebre amb els braços oberts. La família camerunesa és molt extensa i va costar uns dies conèixer a tothom, però la seva hospitalitat i una mica de voluntat van fer que la integració fos molt bona.

Efectivament, també vam conèixer la família de Judith i Lluís. El primer dia, en Felix ens va ensenyar el poble, que ja ens coneixíem una mica gràcies a les fotos i plànols de l'any passat.

Aviat coneixeríem la casa de la maman Juliette, lloc on passaríem la major part de l'estiu!

La construcció de la cuina no va estar gens fàcil. El primer entrebanc va ser topar amb el preu dels materials. La vida al Camerún no és gens barata i els materials de construcció encara menys. Això ens va obligar a fer canvis *in situ* sobre el projecte per adequar-nos a la realitat. La cuina, seria una miqueta més petita, no comptaria amb la petita habitació que les dones acostumen a fer. Patíem per si la Juliette n'estaria satisfeta de la seva cuina, cal dir que els canvis no la van enamorar, però els va acceptar i la seva

opinió canviaria a mesura que avançava l'obra fins a convertir-se en una dona molt satisfeta de la seva cuina.

L'obra va començar aviat i vam prendre decisions a mesura que anàvem trobant complicacions o impediments. Partint, com dèiem, per ajustar-nos a un pressupost molt exigent. Vam fer uns fonaments de pedra i morter en comptes de fer servir blocs de formigó. Ens van portar una feinada de por, però a la postra serien més eficaços de cara a la impermeabilitat i a més ens estalviariem molts diners en sacs de ciment.

Vam començar per aplanar el terreny, que aquí es fàcil de fer, però allà... Vam seguir amb el replanteig i amb l'excavació dels fonaments. La recerca de les pedres va ser duríssima, però vam omplir-ne dues pick-ups. A mesura que passaven els dies, la cuina prenia forma i nosaltres ens sentíem cada vegada més adaptats tant al poble com a la feina.

Els murs amb la tova de terra crua van pujar ràpid. El retranqueig de l'espai i la col·locació de les finestres van sobtar, ja que després d'haver analitzat totes les cases dibuixades vam creure necessari reestructurar el disseny amb les pròpies toves per garantir una bona ventilació i il·luminació, i com no, més econòmic.

El dia de col·locar la coberta va ser tot un esdeveniment. Abans hi havia hagut força dificultats, però ens n'havíem sortit de totes, teníem les parets aixecades i el material comprat, i l'equip estava ja molt compenetrat. Va ser un dia intens on força gent s'acostava a observar. Gràcies a la feina de tots, finalment la coberta va quedar muntada abans que comencessin les pluges, allò ja semblava una cuina! Però volíem arribar més lluny, i vam

omplir de color la casa amb unes teles al sostre que permeten millorar el confort generant una cambra d'aire que protegeix l'interior del sobre escalfament de la coberta.

Quedava una setmana per la nostra partida i encara quedava molta feina com l'arrebossat de les parets, el sòl, la rigola... però era important fer valoració de tot el treball i de

la convivència fins ara. La "fête d'au revoir" va servir per això i molt més! Ens ho vam passar molt bé, vam menjar, riure i ballar i vam poder acomiadar-nos oficialment de tothom.

Després de vuit setmanes de treball, alhora que el poble quedava buit de gent que marxava a començar el curs o a treballar a la ciutat nosaltres partíem també. La tornada a aquella capital caòtica i sorollosa dels primers dies que era Yaoundé, ens va semblar d'allò més relaxant, ens haviem fet al Camerún!

Marc Fernández, Gwenaël Lacroix i Ainocha Pérez

DES DE VILAFRANCA

Hola amics i amigues!

Ha passat l'estiu i tots ja deveu haver tornat de les vacances (si és que la crisis ho ha permès) i segur que ja tots tenim ganes de tornar-nos a veure...

Malgrat els temps difícils que estem passant la Codes-cam continua amb els projectes al Camerun, i encara que d'una manera una mica mes pausada, hem pogut continuar amb els treball previstos per aquest any.

Els joves arquitectes que han estat a Ndjore durant els mesos de juliol i agost, ja han tornat i tenen moltes ganes d'explicar-nos la seva experiència al Camerun i les millores que han fet en la realització del projecte "cuines per les dones"

L'Angels i l'Agustí ja tonen a ser al Camerun, tenen pensat fer-hi una estada d'un any col·laborant amb unes monges (hospital i escola) i també donant suport als projectes de la Codes-cam. Segur que la seva feina ens farà molt de servei.

Pels que l'hagin coneguda hem de dir que la Mme Jaqueline de l'Hotel des Anges de Kribi ha estat uns dies estre nosaltres. Ha marxat molt admirada de la nostra Catalunya i ens espera a passar uns dies al seu hotelet de Kribi.

FESTA DE LA CASTANYADA

Dia 10 DE NOVEMBRE a Cal Pobre de Vilafranca del Panades

Programa:

12h. Presentació del treball realitzat durant els mesos de juliol i agost pels estudiants d'arquitectura Ainocha Pérez i Marc Fernández i el dissenyador Gwenaël Lacroix a Ndjore i que és la continuïtat del iniciat per Lluís Gené i Judith Sedeño l'any anterior.

Recull de fotos

14h. DINAR de tardor, on no hi faltarà el ja tradicional "senglar" acompanyat amb un bon plat de mongetes del ganxet, tot regat amb un bon vi del Penedès. I per postres PANELLETS i moscatell per a tots.

NOTES:

Com de costum el DINAR s'ha de pagar amb antelació, ingressant l'import de **25€ els adults i 6€ els nens**, al compte de la Codes-Cam (Caixa de Catalunya) 2013-0408-21-0200761063 ò (La Caixa) 2100- 0965-50-0200112888. Indicant clarament el NOM de qui fa l'ingrés i el motiu: FESTA CASTANYADA. Les persones que no paguin pel banc l'import del dinar serà de 30€ els adults i 10€ els nens.

MOLTES GRÀCIES PER LA VOSTRA COL-LABORACIÓ

US ESPEREM A TOTS

| 93 890 15 91 |

e.mail : codescam@terra.es

 CODES-CAM

*No
oblideu
trucar al
telèfon a
baix
indicat o
escriure
un
e-mail
per
confirmar
la vostra
assistèn-
cia
abans
del 5
novem-
bre*